

شناسایی و بررسی بیماریزایی گونه‌های فوزاریوم همراه ریشه چغندرقند در منطقه کرج

Identification and pathogenicity of *Fusarium* spp. associated with
sugar beet root in Karaj region

مهدی ارزتلو^۱، قربانعلی حجارود^۲، سید محمود اخوت^۱، عباس شریفی‌تهرانی^۱ و محمد ناصر
ارجمند^۲

چکیده

در این پژوهش به منظور شناسایی و مطالعه بیماریزایی عوامل فوزاریومی مرتبط با پوسیدگی ریشه‌چغندرقند، در سال‌های زراعی ۱۳۷۷-۷۸ از بوته‌های چغندرقند از مناطق چغندرکاری کرج در مراحل مختلف رشد، نمونه‌برداری به عمل آمد. قطعاتی از حد فاصل بافت‌های پوسیده و سالم پس از ضدغوفنی سطحی روی محیط عصاره سبیزمینی، دکستروز و آکار (PDA) اسیددار کشت گردید. از ۲۲۳ جدایه بدست آمده مجموعاً شش گونه شامل: ۲۰ جدایه مربوط به *Fusarium oxysporum*, ۱۷ جدایه مربوط به *F. solani*, پنج جدایه مربوط به *F. culmorum*, هفت جدایه مربوط به *F. equiseti*, ۱۷ جدایه مربوط به *F. nygamai* و چهار جدایه مربوط به *F. proliferatum* شناسائی شدند. جهت ارزیابی بیماریزایی گونه‌های جدا شده تعداد معده‌دی از جدایه‌های هر گونه انتخاب و با استفاده از مایه‌های سوسپانسیون اسپور و آرد یولاف + ماسه بر روی گیاهچه‌های چغندرقند در شرایط گلخانه مورد بررسی قرار گرفتند که بیماریزایی گونه‌های *F. nygamai*, *F. solani*, *F. oxysporum*, بر روی گیاهچه‌های چغندرقند محزز گردید.

واژه‌های کلیدی: چغندرقند، گونه‌های فوزاریوم و کرج

۱- گروه گیاه‌پزشکی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران
۲- مؤسسه تحقیقات چغندرقند کرج

مقدمه

تعدادی از گونه‌های *Fusarium* موجب پوسیدگی ریشه چفندرقند می‌شوند. تا به حال ۱۴ گونه از این جنس در ارتباط با پوسیدگی ریشه چفندرقند درجهان گزارش شده است (ارزنلو، ۱۳۷۹ و ارزنلو و همکاران، ۱۳۷۹).

اولین گزارش رسمی در مورد عوامل فوزاریومی ریشه چفندرقند مربوط به بیماری زردی فوزاریومی چفندرقند از ایالت کلرادو آمریکا می‌باشد (Whitney and Duffus 1986).

طی یک بررسی انجام شده در ایالات متحده آمریکا بیماری‌زایی چندین گونه از فارج فوزاریوم بر روی چفندرقند گزارش گردیده است (Rupple 1991). توکسین‌زایی گونه‌های جنس فوزاریوم بر روی بافت‌های آلوهه چفندرقند موضوع تحقیقاتی در سال ۱۹۹۲ بوده است (Bosch and Mirocha 1992). طی یک بررسی دیگر تنوع ژنتیکی بین جدایه‌های گونه گونه *F. oxysporum* Schlecht جدا شده از چفندرقند مطالعه شده است (Harveson and Rush 1997).

در ایران گونه‌های *F. solani* (Mart) Sacc., *F. oxysporum* Schlecht, *F. equiseti* (Cord) Sacc. *F. moniliforme* Sheldon (Ershad and Irani 1995, Shykholeslamy et al. 1998)

این تحقیق به منظور شناسایی و بررسی بیماری‌زایی گونه‌های جنس فوزاریوم همراه با ریشه چفندرقند در منطقه کرج اجرا گردید.

مواد و روش‌ها

جمع‌آوری نمونه

در سالهای زراعی ۱۳۷۷-۷۸ از بوته‌های چفندرقند مزارع کرج در مراحل مختلف رشد نمونه‌برداری انجام شد، به این ترتیب که با مراجعه به مزارع چفندرقند بوته‌هایی که در مقایسه با دیگر بوته‌ها حالات غیرطبیعی از قبیل زردی، پژمردگی و کوتولگی

نشان می‌دادند جمع‌آوری و در داخل کیسه‌های پلاستیکی در یخدان به آزمایشگاه منتقل گردیدند.

جداسازی و خالص‌سازی

از حد فاصل بین بافت‌های پوسیده و سالم قطعاتی به اندازه تقریبی دو سانتیمتر جدا شد و پس از شستشو با آب معمولی با محلول هیپوکلریت سدیم نیم درصد محلول تجاری (محلول تجاری حاوی پنج درصد ماده موثر بود) به مدت یک تا دو دقیقه ضدغونی و سپس روی محیط کشت عصاره سیب‌زمینی، دکستروز، آگار (PDA) اسیددار کشت گردیدند.

جهت شناسایی گونه‌ها از محیط‌های کشت آگار PDA، CLA، SNA استفاده گردید.

تشخیص گونه‌ها

تشخیص گونه‌ها براساس مشخصات ریخت‌شناسی ماکروکنیدیها، وجود یا عدم وجود میکروکنیدی و درصورت وجود میکروکنیدی، شکل آنها نحوه قرار گرفتن میکروکنیدی در انتهای کنیدیوفور (تکی، زنجیری و سرهای دروغین False-heads)، نوع فیالید (منوفیالید یا پلی فیالید) وجود یا عدم وجود کلامیدوسپور، مشخصات کلی بر روی محیط PDA شامل رنگ ریشه‌های هوائی و متوسط رشد کلی با استفاده از کلیدهای موجود نلسون و همکاران (Nelson et al. 1983) و بوث (Booth 1997) انجام شد.

مطالعه بیماریزایی

برای این منظور طبق روش سینگلتون و همکاران (Singleton et al. 1994) بذرهای چغدرقدن بعد از ۱۰ دقیقه ضدغونی سطحی با محلول هیپوکلریت سدیم تجاری (پنج درصد ماده موثره)، با آب شستشو داده شدند و پس از خشک شدن در گلدان‌های

حاوی خاک استریل کشت داده شدند. جهت تهیه اینوکلوم جدایه‌های فوزاریوم از دو روش الف: مایه سوسپانسیون اسپور ب: مایه آرد یولاف + ماسه استفاده گردید که در مورد سوسپانسیون اسپور گیاهچه‌های ۳۰ روزه چغدرقند از خاک بیرون کشیده شدند و پس از شستشو با آب داخل سوسپانسیون حاوی 1×10^7 کنیدی در میلی لیتر فرو برده شد و سپس در داخل گلدانهای حاوی خاک استریل کشت گردید. در مورد استفاده از مایه آرد یولاف + ماسه، این مایه به نسبت دو گرم به هر کیلو گرم خاک استریل مخلوط گردید و گیاهچه‌ها داخل خاک مایه زنی شده کشت گردیدند.

نتایج و بحث

۱- فراوانی گونه‌های جدا شده

در این پژوهش ۲۲۳ جدایه از شش گونه Fusarium شامل: از *F. culmorum*, *F. equiseti*, *F. proliferatum*, *F. nygamai*, *F. solani*, *F. oxysporum*, بافت‌های پوسیده چغدرقند‌جاداسازی شد که فراوانی گونه‌های جدا شده در شکل یک آمده است.

۲- شرح و بررسی بیماریزایی گونه‌ها

a) *F. solani* (Mart) Sacc.

کلňی این قارچ بر روی PDA در حرارت ۲۵ درجه سانتیگراد با نور متناوب، سفید کثیف تا متمایل به خاکستری بود و تولید میسلیوم‌های هوائی غیر متراکم می‌گرد. اسپور دو کیوم‌ها پس از تولید ماکروکنیدیهای فراوان در سطح محیط به صورت نقطه‌هایی ظاهر می‌گردید. میکروکنیدیها به اشکال بیضوی تا تقریباً تخم مرغی، اغلب تک سلولی در برخی موارد دو سلولی بوده بر روی محیط‌های SNA, CLA, PDA تشکیل شدند. میکروکنیدیها بصورت سرهای دروغین روی کنیدیفورهای جانبی ساده یا منشعب تشکیل می‌گردید.

میکروکنیدیفورها در مقایسه با گونه *F. oxysporum* طویل‌تر است و کنیدیفورها به صورت منوفیالیدمی باشند. ماکروکنیدیها دوکی شکل و دارای سه تا شش دیواره عرضی هستند. کلامیدوسپورها به اشکال بیضوی تا کروی منفرد تا دوتائی در انتهای هیف‌ها یا به صورت بین هیفی تشکیل می‌گردند.

مشخصات این گونه با توصیف ذکر شده توسط بوث (Booth 1977) و نلسون و همکاران (Nelson et al. 1983) در مورد گونه *F. solani* مطابقت داشت.

در این بررسی جدایه‌های این گونه بر روی گیاهچه‌های ۳۰ روزه چغندرقند بیماریزایی نشان دادند. این گونه دامنه میزبانی وسیعی دارد و در ایران قبل از ارشاد و ایرانی (Ershad and Irani 1995) و عباسی‌مقعدم و رستگار (Abbasi Moghadam and Rastegar 1998) بیماریزایی این گونه را بر روی چغندرقند گزارش کرده‌اند.

b) *F. nygamai* Burgess and Trimboli

کلی قارچ بر روی PDA به رنگ سفید متمایل به آبی روشن و از پشت تشتک پتی خودی پر رنگ تاتیره می‌باشد.

میکروکنیدیوم‌ها به فراوانی بعداز پنج روز روی CLA، SNA تولید می‌شوند، اغلب تک سلولی بوده ولی در مواردی دو سلولی هم دیده می‌شود. میکروکنیدیها اغلب گرزی شکل بوده، ولی علاوه بر آن اشکال تخم مرغی و کشیده نیز وجود دارند. میکروکنیدیها هم به صورت زنجیری و هم سرکاذب بر روی فیالیدها قرار می‌گیرند. فیالیدهای تولید کننده میکروکنیدی از نوع منوفیالید (به ندرت پلی‌فیالید) و به صورت ساده و منشعب می‌باشد.

ماکروکنیدیها شباهت به ماکروکنیدیهای *F. oxysporum* دارند و دارای سه الی پنج دیواره (غالبا سه دیواره) هستند. کنیدیفورهای تولید کننده ماکروکنیدی منوفیالید می‌باشند. کلامیدوسپورها عمدها انتهایی، به صورت منفرد، زنجیری، گروهی به اشکال تخم مرغی تا تقریباً کروی، جدار آنها صاف یا زبر می‌باشد.

خصوصیات این گونه با شرحی که برجس و تریمبولی (Burgerss and Trimble 1986) در مورد *F. nygamai* نوشته‌اند مطابقت داشت. گونه فوق در استرالیا از ریشه ذرت خوش‌ای و لوبيا جداسازی شده است (Burgerss and Trimble 1986). در ایران روانلو گونه فوق را از ریشه گندم گزارش کرده است (Ravanlou 1997). در تحقیق حاضر بیماری‌زایی این گونه بر روی چغدرقند به اثبات رسید و گیاه چغدرقند به عنوان میزبان جدید (*Matrix nova*) برای این قارچ معرفی می‌گردد.

c) *Fusarium oxysporum* Schlecht

کلی این قارچ بر روی PDA در شرایط نور متناوب سفید رنگ بوده که به تدریج به رنگ هلوشی می‌گراید. ریسه‌های هوایی انبوه و متراکم بوده و رشد سریع دارد. میکروکنیدیها به فراوانی بر روی محیط‌های CLA, SNA, PDA تشکیل شد. آنها اغلب تک‌سلولی و تخم مرغی تا لوپیایی شکل بوده که بر روی کنیدیفورها به حالت سرهای دروغین تشکیل گردید. میکروکنیدیفورها کوتاه بوده و به صورت منوفیالید هستند.

ماکروکنیدیها بر روی PDA به ندرت تشکیل می‌گردند ولی بر روی CLA و SNA به مقدار کم تولید شد. آنها اغلب به صورت سه بندی، ضخامت دیواره‌ها و بندها نسبتاً کم است و حالت پاشنه‌ای ضعیف در سلولهای پایه دیده می‌شود و بر روی کنیدیفورهای منوفیالید تشکیل می‌گردند. کلامیدوسپورها به صورت منفرد یا زوج بر روی ریسه تشکیل شد.

جدایه‌های این گونه دارای طیف میزبانی باریک بوده و بر این اساس به صورت فرم مخصوص تقسیم‌بندی می‌گردند. جدایه‌هایی از این گونه که بر روی چغدرقند ایجاد بیماری می‌کنند تحت نام *F. oxysporum* f.sp. *betae* معروف شده‌اند (Armstrong and Armstrong 1976, Correll 1991, MacDonald and Leach 1976) این وجود این جدایه‌ها علاوه بر چغدرقند بر روی اسفناج و خرفه نیز قدرت ایجاد بیماری دارند. علاوه بر اینها یک عدد از علف‌های هرز خانواده اسفناج به عنوان میزبان

بدون نشان دادن علائم، قارچ فوق را به همراه دارند (MacDonald and Leach 1976) از نظر ژنتیکی بین افراد داخل یک جمعیت از یک فرم مخصوص اختلاف وجود دارد بر این اساس هاروسون و راش (Harveson and Rush 1997) در آمریکا هفت گروه سازگار رویشی برای جدایه‌های چغندرقد این گونه گزارش کردند. مشخصات این گونه با توضیحات ارائه شده نلسون و همکاران و بوث (Nelson et al. 1983, Booth, 1971) در مورد گونه *F.oxysporum* مطابقت داشت. در این پژوهش بیماریزایی جدایه‌های این گونه بر روی گیاهچه‌های چغندرقد به اثبات رسید قبل ارشاد و ایرانی (Ershad and Irani 1995) عباسی مقدم و رستگار (Abbasi Mogadam and Rastegar 1998) بیماریزایی این قارچ را بر روی چغندر قد از ایران گزارش کردند.

d) *Fusarium proliferatum* (Matsushima) Nirenberg

کلنی قارچ بر روی محیط PDA دارای میسلیوم‌هایی شبیه قارچ *F.oxysporum* می‌باشد. رنگ ریشه‌ها هوایی سفید در برخی جدایه‌ها متمایل به صورتی تا روشن دیده می‌شود. سطح کلنی به صورت کرکی تا کمی پنبه‌ای دیده می‌شود. رنگ کلنی از پشت تشتک پتری آبی روشن بوده و در تعدادی از جدایه‌ها متمایل به صورتی کمرنگ می‌باشد.

میکروکنیدیها تک سلولی بوده معمولاً گرزی شکل با پایه تخت و گاهی تخم مرغی نیز دیده می‌شوند. آنها ابتدا به صورت سرهای دروغین بر روی CLA تشکیل می‌گردند ولی با کهنه شدن محیط، زنجیرهای کوتاه و بلند میکروکنیدی نیز تولید می‌گردد. کنیدیفورها به صورت منوفیالید و پلی فیالید می‌باشند. ماکروکنیدیفورها روی محیط‌های CLA و PDA به سختی تولید می‌شوند که دوکی شکل تا تقریباً راست با دیواره طولی نازک در سلول پایه پاشته‌ای شکل بوده و دارای یک الی هفت جداره عرضی (غالباً سه جداره عرضی) هستند. کنیدیفور ساده، غیر منشعب، بلند، کشیده غالباً منوفیالید و برخی موارد پلی فیالید نیز دیده می‌شود. گونه فوق با توجه به کلید نلسون و همکاران

روی چغدرقند بیماریزایی نشان ندادند. این قارچ *F. proliferatum* (Nelson et al. 1983) می‌باشد. در این پژوهش جدایه‌های این گونه بر

این قارچ توسط راپل (Ruppel 1991) از ریشه‌های پوسیده چغدرقند در آمریکا جداسازی گردید ولی در مطالعات بیماریزایی موفق به ایجاد بیماری بر روی گیاهچه‌های چغدرقند نشده بود. گزارش این گونه از ریشه چغدرقند برای ایران جدید می‌باشد.

e) *Fusarium culmorum* (Smith) Sacc.

کلنی قارچ بر روی PDA دارای رشد سریع بوده که در ابتدا ریسه‌های هوایی به رنگ سفید متمایل به خاکستری تولید می‌کند ولی چهار روز بعد از رشد کلنی رنگانه سرخی تولید می‌کند که بعد از هفت تا ۱۰ روز رنگ کلنی به سرخی متمایل به عنابی می‌گراید و تیره می‌شود. این قارچ تولید میکروکنیدی نمی‌کند. ماکروکنیدیها بر روی SNA, PDA, CLA و دارای دیواره طولی و عرضی نسبتاً ضخیم می‌باشند. شکل ماکروکنیدیها یکنواخت بوده و دیواره طولی به طرف پشتی و شکمی دارای انحناء مشخص است. کنیدیفوراز نوع منوفیالید می‌باشد. کلامیدوسپورها اغلب به صورت زنجیری و توده‌ای بوده و در برخی موارد به صورت منفرد و دوتایی دیده می‌شود.

مطابق منابع نلسون و همکاران و بوث (Booth 1977, Nelson et al. 1983) گونه فوق الذکر *F. culmorum* می‌باشد. هول (Hull 1960) از این قارچ به عنوان یکی از عوامل بیماری Scarfy root (شوره زدن ریشه) چغدرقندهای رسیده که در خاکهای اسیدی یا اشبع نمایان می‌شود نام برده است که در تحقیق حاضر قارچ فوق بر روی بوته‌های چغدرقند بیماریزایی نشان نداد. جداسازی این گونه از ریشه چغدرقند برای ایران جدید می‌باشد.

f) *Fusarium equiseti* (Corda) Sacc.

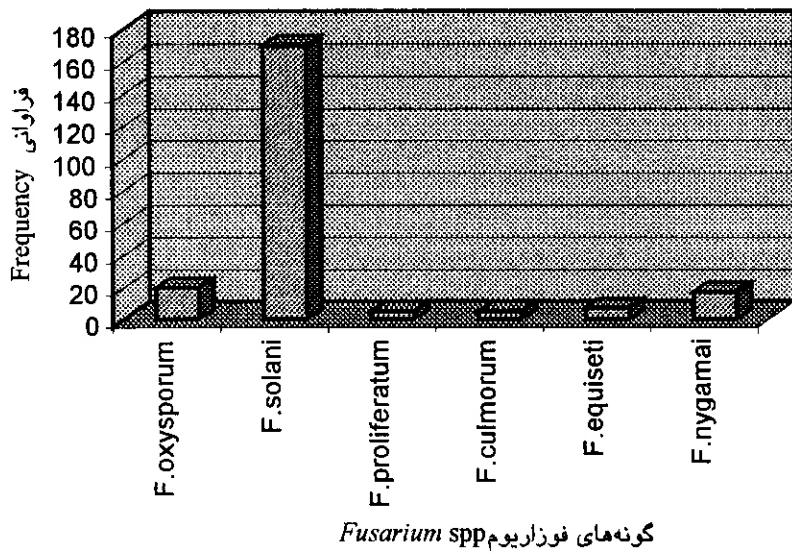
کلنی قارچ بر روی PDA دارای ریسه‌های هوایی متراکم و پرپشت بوده و به رنگ کرمی متمایل به زرد خودی می‌باشد که در تعدادی از جدایه‌ها تیره‌ترمی باشد. رنگ

کلی از پشت تشتک پتربه قهوه‌ای روشن تا قهوه‌ای تیره بوده در تعدادی از جدایه‌ها لکه‌های چهار تا پنج میلی‌متری تیره رنگ در پشت پتربه دیده می‌شود. ماکروکنیدیها بر روی CLA, SNA شکل یکنواخت دارند و نسبت به آنهایی که در ریشه‌های هوایی تولید می‌کردند بلندتر هستند. ماکروکنیدیها استوانه‌ای بوده و دارای انحنای پشتی و شکمی مشخص هستند که دیواره پشتی دارای برآمدگی بیشتری نسبت به قسمت‌های وسطی است. سلول پایه‌دارای شکل بسیار مشخص است. دیواره‌ها و بندها خشامت زیادی دارند و اکثرًا پنج بندی هستند کنیدیفور از نوع منوفیالید می‌باشد. کلامیدوسپورها به صورت تکی، جفتی، زنجیری، توده‌ای به صورت انتهایی یا بین ریشه‌ای تشکیل می‌گردد مطابق کلید بوث (Booth 1977) گونه فوق *F. equiseti* می‌باشد.

این گونه توسط گرلاخ و ارشاد از ریشه‌های پوسیده چفندر قند از منطقه کرج گزارش شده است (Gerlach and Ershad 1970) در این تحقیق جدایه‌های این گونه بر روی گیاهچه‌های چفندر قند بیماریزایی نشان ندادند. راپل این گونه را از روی ریشه‌های پوسیده چفندر قند از آمریکا گزارش کرد ولی در بررسیهای بیماریزایی این قارچ موفق به ایجاد بیماری نگردید (Rupple 1991).

به طور کلی در این پژوهش سه گونه *Fusarium oxysporum*, *Fusarium solani* به طور کلی در این پژوهش سه گونه *Fusarium nygamai* بر روی گیاهچه‌های چفندر قند بیماریزایی نشان دادند. در مورد گونه *Fusarium oxysporum* جدایه‌های بیماریزایی از روی چفندر قند تولید دو تیپ علائم می‌کنند، برخی از جدایه‌ها باعث ایجاد پژمردگی آوندی شده و برخی از جدایه‌ها ایجاد پوسیدگی نوک ریشه (Root tip rot) می‌کنند که در این بررسی هر دو تیپ علائم دیده شد. با این وجود برخی از جدایه‌های *Fusarium oxysporum* جدا شده از ریشه چفندر قند بر روی گیاهچه‌های چفندر قند از خود بیماریزایی نشان نمی‌دهند (Ruppel 1991). در مورد جدایه‌های گونه‌های *Fusarium solani*, *Fusarium nygamai* علائم بیماری به صورت پوسیدگی ریشه بود که در برخی از مواقع همراه با دیگر عوامل پوسیدگی نیز چداسازی شدند. با این وجود جدایه‌های این گونه‌ها بر روی چفندر قند در آزمایشات بیماریزایی موفق به ایجاد بیماری بر روی گیاهچه‌ها شدند. در این پژوهش سه

گونه Fusarium proliferatum, Fusarium equiseti, Fusarium culmorum گونه بر روی گیاهچه‌های چفدرقد بیماریزائی از خود نشان ندادند. در تحقیقات قبلی گونه Fusarium culmorum روی چفدرقد باعث ایجاد بیماری شوره زدن ریشه (Scarf Root) شده بود ولی در این بررسی بر روی گیاهچه‌ها از خود بیماریزائی نشان نداد. دو گونه دیگر Fusarium equiseti و Fusarium proliferatum تا به حال بر روی چفدرقد بیماریزائی نشان نداده اند. به طور کلی علاوه بر ژنتیک جدایه‌ها، شرایط محیطی حاکم بر آزمایش نیز می‌تواند بر ایجاد یا عدم ایجاد بیماری توسط جدایه‌های مختلف گونه‌های فوزاریوم مؤثر باشد.

شکل ۱- فراوانی گونه‌های فوزاریوم جدا شده از ریشه‌های چفدرقد

Fig.1 Frequency of *Fusarium* spp. isolated from sugarbeet root

سپاسگزاری

هزینه‌های مربوط به این تحقیق از امور پژوهشی دانشگاه تهران تأمین شده است. بدین وسیله از معاونت محترم پژوهشی دانشگاه قدردانی به عمل می‌آید.

References

منابع مورد استفاده

- ارزتلو، م. ۱۳۷۹. اتیولوژی بیماری پوسیدگی ریشه چغندرقند در منطقه کرج. دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران. پایان نامه کارشناسی ارشد ۱۲۳ صفحه.
- ارزتلو، م. اخوت، م. و حجارود، ق. ۱۳۷۹. شناسایی و بررسی بیماری‌ای فوزاریومهای همراه ریشه چغندرقند در منطقه کرج. چکیده مقالات چهاردهمین کنگره گیاه‌پزشکی ایران. دانشگاه صنعتی اصفهان. شهریور ۱۳۷۹، صفحه ۲۵۷
- Abbasi Mogadam A, Rastegar MF (1998) Etiology of sugarbeet root and crown rot caused in Khorasan. Proceedings of the 13th Plant Protection Congress of Iran, 23-27 Agust, Karaj, p 125
- Armostrong GM, Armostrong JK (1976) Common hosts for *Fusarium oxysporum* forma especiales *spinaciae* and *betae*. *Phytopathology* 66:542-545
- Booth C (1977) Fusarium; Labratory Guide to the Identification of the MajorSpecies. CMI Ferry Lanes Kew, Surrey, England. 58pp
- Bosch U, Mirocha CJ (1992) Toxin production by *Fusarium* species from sugar beet and natural occurrence of Zeralenone in beets and fiber. Applied - and- Environmental - Microbiology 58:10 (Abs)
- Burgerss LW, Trimboli D (1986) Characterization and distribution of *Fusarium nygamai*, sp. *Mycologia* 78:233-229
- Correll CJ (1991) The relationship between formae speciales, races and vegetative compatibility in *Fusarium oxysporum*. *Phytopathology* 81:1061-1064
- Ershad DJ, Irani H (1995) Identification of fungi associated with sugar beet root rot in West Azarbaidjan. Procedings of the 12th Plant Protection Congress of Iran, 2-7 Sep Karaj, Iran, p 126
- Ershad DJ (1995) Fungi of Iran. Plant Pests and Diseases Research Institute, Department of Botany, Publication 10

- Gerlach W, Ershad DJ (1970) Cf. Ershad, 1995
- Harveson B, Rush CM (1997) Genetic variation among *Fusarium oxysporum* isolates from sugar beet as determined by vegetative compatibility. Plant Dis 81:85-88
- Hull (1960) Sugarbeet Diseases. Bulletin No.14, Ministry of Agriculture, FisheriesFood, London, England, 55pp
- MacDonald JD, Leach LD (1976) Evidence for an expanded host range of *Fusarium oxysporum* f. sp. *betae*. Phytopathology 66:822-827
- Nelson PF, Toussoun TA, Marasas WFO (1983) *Fusarium* species, an Illustrated Manual for Identification. The Pennsylvania State University Press
- Ravanloo A (1997) Etiology of wheat root and crown rot in Fars province. M. Sc. Thesis in Department of Plant Protection, University of Shiraz
- Rupple EG (1991) Pathogenicity of *Fusarium* spp. from diseased sugarbeets and variation among sugar beet isolates of *F. oxysporum*. Plant Dis 75:486-489
- Sheykholeslamy M, Hedjaroude Gh, Okhovat M (1998) Post-harvest fungal diseases of sugar beet roots in Kermanshah province. Proceedings of the 13th Plant Protection Congress of Iran, 23-27 August. Karaj, Iran, p124
- Singleton LL, Mihail JD, Rush CM (1994) Methods for Research on Soil Borne Phytopathogenic Fungi St Paul, Minnesota, 265pp
- Whiteny D, Duffus JE (1986) Compendium of Beet Diseases and Insects APS Press 76 PP